

תת"ע 6102/05/16 - מדינת ישראל נגד מאיר סבג

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6102-05-16 מדינת ישראל נ' סבג
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאיר סבג

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח החלטתי הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לנאשם עבירה בניגוד לתקנה 47 (ה)(5) בתקנות התעבורה.

בהתאם לעובדות כתב האישום יצא הנאשם לעקיפת רכב אחר אגב חציית קו הפרדה רציף.

הנאשם בתשובתו לאישום כפר במיוחס לו וטען כי אכן יצא לעקיפת רכב אחר אך בשום שלב של עקיפה זו לא חצה עם רכבו קו הפרדה לבן.

מטעם המדינה העיד בתיק זה ע.ת 1 (השוטר רוני שריבמן) באמצעותו הגישה המדינה את המסמכים ת-1 עד ת-4 הכוללים תיאור עובדתי של נסיבות המקרה ואף סקיצה מסודרת של מהלך האירוע כפי שתיעד אותו ע.ת 1.

בהתאם לעדותו של ע.ת 1 הוא מיקם עצמו עם ניידת סמויה אחרי צומת צפע לכיוון העיר דימונה בניצב לכביש.

בהתאם לסקיצה ת-3 מתאר השוטר את הנאשם כמי שחוזר מעקיפה בקטע הדרך שלפני הפנייה למתקן צפע זאת אגב חציית קו הפרדה רציף. בעדותו הסכים ע.ת 1 כי הנאשם אכן יצא לעקיפה כאשר קו הפרדה היה מקוקו, אך עמד על עדותו לפיה החזרה לנתיב הייתה אגב חציית קו הפרדה רציף.

ביום 12.7.17 יצא בית המשפט לביקור במקום על מנת להתרשם באופן ישיר מזירת האירוע.

מצאתי לנכון לצאת לשטח עצמו, שכן לטענת הנאשם לא יכול היה השוטר ממקום עמידתו לראות את הקו המסומן על הכביש, האם רציף הוא או מקוקו.

במהלך הביקור במקום מוקמה הניידת בהסכמת הצדדים במיקום בו הייתה בזמן האירוע עצמו, ובית המשפט אף המתין לתאריך ושעה דומים ליום האירוע כדי שתנאי מזג האוויר והתאורה יהיו דומים ככל הניתן.

במהלך הביקור, וממקום מושבו של השוטר, ניתן היה להבחין בקו הרציף המסומן על הכביש בו נסע הנאשם.

יחד עם זאת, התברר כי טענת הנאשם לקיומו של "כפל קרקע" במקום נכונה, וככל שהעקיפה בוצעה בקטע הדרך בו קיים כפל קרקע, הרי שלא ניתן בשטח זה לראות את הסימון על הכביש.

מן הביקור במקום ניתן היה להסיק כי השוטר יכול היה להבחין בסימון הכביש בקטע הדרך המרוחק שלפני צומת צפע, אך חלק מקטע הדרך שלאחר הקטע הנראה חבוי בחלקו בתוך "כפל קרקע" ולא נראה ממקום עמידת השוטר.

יוצא כי שאלת האחריות לביצוע העבירה בפרשה זו תלויה ביכולת התביעה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את מיקום החזרה של הנאשם מעקיפת הרכב אגב ההוכחה כי בקטע דרך זה בו חזר הנאשם מעקיפה, יכול היה השוטר לראות את הסימון על הכביש כקו הפרדה לבן רציף.

מעדות ע.ת 1 ומהמסמך ת/3 עולה כי הנאשם חזר מעקיפת הרכב לפני שחלף את צומת צפע ובמקום בו קו הפרדה רציף ונראה ממיקום השוטר.

לעומת עדות השוטר, טען הנאשם בעדותו בפני כי חזר מהעקיפה באזור כפל הקרקע שם לטענתו הקו מקוקו ולא ניתן ממקום מושבו של השוטר לראות כלל את הסימון על הכביש בקטע דרך זה.

בת זוגו של הנאשם אשר העידה בתיק מטעמו חזרה אף היא על דבריו וטענה כי חזרת רכבם מעקיפה הייתה אגב חציית קו קטעים ולא קו מקוקו, זאת טרם החל שוב הקו המקוקו.

לא מצאתי בעדות הנאשם או בעדות אשתו כל סימן מובהק לאי אמירת אמת.

לא מצאתי בעדותם כל סתירה מהותית וגם לא מצאתי כל תיאום אסור של העדות (כפי שנרמז על ידי התביעה בסיכומיה).

כתמיכה לעדותו, הגיש הנאשם צילומים אותם צילמה בת זוגו מיד לאחר האירוע.

המדינה ביקשה שלא לתת משקל לצילומים אלה, אולם מאחר ובית המשפט ביקר בזירה, ניתן לראות כי אכן המדובר במקום בו ביקר בית המשפט. אני מוצא טעם לתת משקל משמעותי לצילומים שהגיש הנאשם ואשר צולמו על ידי בת זוגו בזירה.

מן התמונה נ/1 ניתן לראות בבירור את "כפל הקרקע" לקיומו טען הנאשם.

כפי שצפה ובחן בית המשפט במהלך הביקור במקום, לא ניתן לראות ממקום עמידת או ישיבת השוטר את הסימון על הכביש במקום בו מצוי "כפל הקרקע".

בתמונה נ/1 ניתן להבחין ברכב לבן המתקרב למקום עמידת השוטר וברור כי לא ניתן להבחין בסימון הכביש במקום הרכב הלבן עת מצוי הוא בתוך "כפל הקרקע".

המדינה לא הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי בכפל הקרקע מסומן קו הפרדה רציף אותו יכול היה השוטר לראות עת חזר הנאשם מעקיפת רכב.

לא שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם לא חזר מעקיפת הרכב במקום בו מצוי "כפל הקרקע".

יתכן כי הנאשם חזר מעקיפה במקום בו צייר השוטר את החזרה בת/3, אך באותה עוצמה של ראיות ניתן גם להניח כי החזרה של הנאשם הייתה במקום בו היה "כפל הקרקע".

בנסיבות אלה, נותר ספק באשר למקום המדויק בו חזר הנאשם מעקיפת הרכב.

ספק זה חייב לפעול לטובת הנאשם בסיטואציה בה קיים במקום "כפל קרקע" בתוכו לא ניתן לראות את סימון הכביש.

מחמת אותו ספק אשר נותר, אני מחליט לזכות את הנאשם בפרשה זו.

ביחס לבקשת ההוצאות של הנאשם בסיכומיו - לא יינתן בפרשה זו כל צו להוצאות, שכן הזיכוי הוא מחמת הספק ואין המדובר בסיטואציה המתאימה לפיצוי מכח סעיף 80 (א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

אין המדובר בהתעמרות בנאשם אלא אכיפה שבוצעה בתום לב על ידי ע.ת-1 ואשר נובעת באפשרות מטעות אופטית שלו כלפי רכב הנאשם שיתכן ושהה בתוך "כפל קרקע".

ניתנה היום, כ"ב כסלו תשע"ח, 10 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים